

## Eseu despre familie

Familia este o tema binecunoscuta a artei din toate timpurile. Ea definește o societate într-un anumit stadiu de civilizație, dar marchează profund destinul fiecărui individ. Literatura urmărește cu precizie traseul parcurs de om de la familia în care se naște până la familia pe care și-o întemeiază, fixându-și astfel statutul social. Familia reprezintă o reunire a varstelor dar și un potențial conflict între generații. Societatea tradițională impune individului, ca o cale de integrare în comunitate, dar și de împlinire individuală, întemeierea unei familii. Modelul acesteia este adoptat sau respins în funcție de propria experiență de formare dar și de spiritul epocii. Ca instituție familia conferă stabilitate unei societăți de aceea este protejată prin legi scrise și nescrise. Statul își asumă responsabilitatea reglării relațiilor dintre indivizi în interiorul familiei mai ales în momente cruciale. Biserica instituie a statului consfințește momentele importante pentru evoluția unei familii prin botez și cununie, două dintre cele șapte Sfinte Taine.

Familia—această formă istorică de comunitate umană are un nucleu social elementar întemeiat prin căsătorie și apoi prin raporturi stranse de ordin biologic, economic, și nu în ultimul rând spiritual. Pentru o reușită totală în clădirea unei familii este nevoie de inteligență și de o strădanie continuă de a ne modela pe noi înșine printr-un adevărat act de voință, de educație și de forță morală. Cu aceste cuvinte, atât barbatul cât și femeia, trebuie să devină în ultima instanță, creatorii propriului chip, calauzitori spre armonie, frumusețe fizică și spirituală, sinceritate și mai ales încredere. Căsnicia cea care creează familia are la început un dram de necunoscut datorat deprinderilor bune și rele pe care le au tinerii. Cu puțin efort ei pot modifica unele deprinderi negative, ori le pot înlătura sau înlocui atunci când există hotărâre, iubire adevărată și dorința aprigă curată de a crea familia. Numai astfel atât el cât și ea devin plăcuți, utili și respectați. Familia la primii ei pași înseamnă de ambele părți respect pentru adevăr pentru că numai așa se poate trăi și muri liniștit și frumos. Un proverb spune: "minciuna are picioare scurte", ea nu poate merge prea departe, căci va fi prinsă din urmă și descoperită de adevăr, spre rușinea celui care a făcut abuz de ea. Poetul englez Jhon Dryden deși era căsătorit de puțin timp se ocupa mai mult de poeziile și cărțile sale decât de tanara lui soție. Cam plictisita aceasta i-a spus într-o zi: "As prefera să fiu o carte, poate așa mi-ai acorda mai multă atenție!"

-În cazul acesta draga mea, ar trebui să fi mai degrabă un calendar!

-De ce un calendar?

-În fiecare an ai fi astfel nouă!"

Femeia este întradezăr cea care trebuie să dea dovadă de o mare artă în păstrarea unei atmosfere proaspete și tinere în căsnicie. Dacă fiecare din cuplu va veni în ajutorul celuilalt în momentele mai dificile, acestea vor fi depășite cu o mai mare ușurință totul devenind în final la normal. De altfel se spune și este un adevăr că numai aceea este dragoste adevărată în care iubești partenerul cu defectele lui cu tot. Nimic nu este perfect iar pentru armonie și pace nici un efort nu este prea mare. Singura și unică noblete într-o familie proaspăt întemeiată, este virtutea de a fi om.

Familia ca împlinire a ființei este reprezentată cel mai bine de George Calinescu în "Cartea

## Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari  
<http://referatenoi.ro>

---

nuntii". Opera este primul roman al autorului in care acesta realizeaza o adevarata monografie a familiei ca institutie si totodata un poem al iubirii matrimoniale in care autorul se dovedeste a fi un creator de tipuri umane. In roman sunt conturate doua lumi aflate intr-o opozitie de fond si de forma: o lume veche reprezentata de "casa cu molii" si o lume moderna reprezentata de Ion Marinescu, zis si Jim, fetele pe care le intalneste si nu in ultimul rand familia Policrat. Jim este in cautarea perechii ideale, dar si de nevoia de a scapa dintr-un univers sufocant care il va ucide pe unchiul sau Silivestru. Dora, Lola si Vera sunt tipuri diferite reprezentand femeile intalnite de Jim. Desi in propria familie nu se simte in largul lui, Jim cauta insa familia ideala in care sa poata trai lipsit de griji. Incercarea de a fi cu Dora la inceput esueaza deoarece fata era indragostita de un locotenent cu care urma de altfel sa se casatoreasca. Urmatoarea alegere Lola da insa gresi datorita caracterului libertin al fetei de a trata lucrurile mai serioase. Desi o are intotdeauna aproape pe Vera, Jim nu isi da seama de acest lucru. In final o alege pe tanara din tren deoarece ea raspunde conceptiei sale despre iubire si despre casatorie. Nunta este aici un motiv insemnand o intalnire providentiala in care cei doi protagonisti cunosc dragostea perfecta si bucuria dragostei precum in "Cantarea cantarilor". Dupa moartea lui Silivestru care lasa lui Jim si sotiei sale toate apartamentele care apartineau familiei Marinescu, cele trei surori - printre care si mama lui Jim - rup orice legatura cu tinerii, incepand sa-i barfeasca deoarece stateau toata ziua la piscina. Prin casatoria dintre Jim si Vera si prin casa pe care Silivestru le-a lasat-o ca mostenire acesta si-a construit in mod indirect o familie la care visa dar care nu a fost cu putinta sa fie infaptuita datorita surorilor care nu ii respectau deciziile. Modul in care s-au intalnit cei doi tineri este foarte interesant avand totodata o urma de mister. Intalnirea din tren cand Jim remarca inocenta si puritatea fetei simtindu-se apoi rusinat de gestul pe care l-a facut si anume faptul ca a sarutat-o. Desi acesta a fost un sentiment de moment, deoarece tanarul a uitat foarte repede intamplarea concentrandu-se apoi asupra noilor sale cuceriri. Jim este de asemenea extrem de departat de familia lui, acesta fiind si principalul motiv al cautarii unei parteneri de viata. Relatia tanarului cu familia sa este destul de rece. Ion Marinescu asa cum se numea tanarul nu simte o dragoste profunda nici chiar cu mama lui la care tipa chiar din prima clipa a revederii cand afla ca aceasta i-a curatat cartile de praf, dar din neatentie i le-a asezat intr-o alta ordine. Atat tanti Magdalina, mama lui Jim, cat si celelalte surori ale ei Fira si Ghenca il considerau pe acesta un salbatic. Magdalina se simtea jignita cand vedea ca ea nu se poate intelege cu baiatul ei spre deosebire de celelalte mame care se plimbau mandre pe strada la brat cu fiii lor. Toti din casa il credeau incapabil sa lege o prietenie cu cineva, deoarece seara cand acesta venea de la Universitate el se incheia in camera lui unde scria scrisori de dragoste pentru Lola sau radea de farsele pe care le-a pus la cale cu prietenii sai, in timp ce mama lui blestema soarta acestui baiat care in loc sa colinde orasul "invata" pana la miezul noptii. De altfel cand Jim isi vazua cartile asezate in mod diferit de cum le lasase el, se enerva si le darama de pe raft, in acel moment auzindu-se de afara un glas ascutit spunand: "A venit nebunu!". Intr-una din zile cand destinul a vrut ca cei doi tineri din tren sa se reintalneasca din nou, Vera veni la profesorul Silivestru, unchiul lui Jim pentru a putea recupera oracolul fratelui ei Bobby.

Cand o vazua Jim se temu la inceput crezand ca fata vine sa ii ceara socoteala, dar afland adevaratul motiv se hotari sa o ajute bucuros, dupa care o conduse cu masina acasa. Intalnirile dintre Jim si Vera o faceau pe fata sa simta adevaratele sentimente pentru acel tanar care insa nu

## Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari  
<http://referatenoi.ro>

---

o lua in serios, fiind ocupat cu noile sale cuceriri pe care le credea de altfel femeile potrivite stilului sau de viata. Momentul in care Jim o gaseste pe Vera plangand reprezinta de altfel si clipa de maxima intensitate in desfasurarea actiunii, baiatul dandu-si seama atunci de adevaratele sale sentimente. Desi femeile cu care traia in casa nu credeau ca el se va casatorii niciodata, ele fura foarte uimite cand Jim le dadu vestea pe care o luara la inceput ca o gluma, devenind apoi revoltate deoarece acesta nu le daduse vestea din timp. Femeile doreau intr-un fel sa impiedice casatoria deoarece acelasi lucru si cu Lisandrina si cu Silivestru, care remarca ca de-a lungul anilor, in familia Marinescu s-au casatorit doar un singur barbat si cel mult o femeie din acea generatie restul ramanand singuri ca si acum in cazul celor doua surori ale Magdalinei. stiind ca singurul din aceasta generatie care va putea trai fericit si care de altfel se va casatori este Jim, Silivestru hotaraste sa-si puna capat zilelor, el gasind si linistea sufleteasca de care avea atata nevoie. Familia lui Jim se dovedeste de la inceput a fi una unita, bazata pe dragoste profunda, respect reciproc, incredere si sinceritate. Ceea ce face ca aceasta familie sa fie mai stabila si mai unita, este copilul care apare in finalul operei in pantecele Verei, si care il umple de bucurie pe Jim, el simtind acum cu adevarat ca are un motiv foarte puternic pentru care merita sa lupte si sa traiasca asigurandu-i lui si sotiei sale o lume usoara in culori stralucitoare fara griji si fara tristete. Astfel propria lui familie se apropie foarte mult de conceptiile sale fiind intr-un final o familie ideala cu numeroase prejudecati privitoare la o viata moderna, corespunzatoare unor noi situatii, datorate evolutiei societatii.

Familia ca spectacol cotidian este evocata in opera lui Marin Preda "Morometii", in care este prezentat tipul familiei taranesti care se destrama treptat neputandu-si regasi armonia si unitatea. Pentru cei mai multi creatori reperele propriei vietii familiare se proiecteaza in fictiune caci opera de arta asimileaza experientele traite din copilarie pana la varsta maturitatii. Elementele biografice apar in structura si destinul personajelor in universul literaturii, al filmului, etc. Fictiunea nu copiaza realitatea biografica ci o reinventeaza descoperindu-i si atribuindu-i noi semnificatii. Capodopera a literaturii noastre, romanul "Morometii", marcheaza prin procesul de elaborare, umanitatea evocata, semnificatiile sugerate, ecoul in constiinta publica, realizarea artistica, unul din momentele de varf ale prozei romanesti, cea mai solida creatie obiectiva a literaturii romane inspirata din lumea taraneasca, dupa romanul "Ion" al lui Liviu Rebreanu. Desi prin problematica – lumea satului romanesc – Marin Preda se apropie de Liviu Rebreanu, prin unghiul de vedere din care este surprinsa lumea rurala, intre cei doi mari prozatori exista deosebiri de esenta. Fata de taranul devorat de pasiunea posesiunii, Marin Preda aduce in proza romaneasca noua realitate umana. Personajul central al cartii lui nu mai e dominat de dorinta de a avea pamant. Daca la Rebreanu, romanul urmarea felul cum o gospodarie decazuta se reface prin ambitia impulsiva si tenace a lui "Ion", in "Morometii" romancierul studiaza o gospodarie ce va intra in cele din urma in declin. Aici nu exista nici un glas al pamantului, nici unul al iubirii. Nici Ilie Moromete, nici Paraschiv, nici Nila, nici Achim, nici Niculae nu actioneaza sub imperativul vreunuia dintre aceste chemari... Alte atractii imperioase dinamizeaza familia Morometilor. Conul de lumina se opreste asupra relatiilor din sanul hibridei familii. Scriitorul este interesat mai ales de reactia sufleteasca a personajelor. Conflictul dintre o structura veche a familiei si noua realitate sufleteasca, evoluata, a membrilor ei, care nu mai incapa in vechile tipare, da substanta romanului. Vechea structura familista este adusa in

## Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari  
<http://referatenoi.ro>

---

roman in starea de criza prin ignorarea realitatilor sufletesti individuale. Ilie Moromete s-a casatorit a doua oara. El aduce din prima casatorie trei fii: pe Paraschiv, Nila si Achim, iar sotia, la randul ei o fiica, Tita. Dupa casatorie familia are inca doi copii: Niculae si Ilinca. Morometii sunt in concluzie o bizara reuniune care cuprinde copii din trei casatorii. Armonizarea lor se dovedeste in cele din urma imposibila, cu atat mai mult cu cat fratii mai mari sunt indreptati cu regularitate impotriva mamei vitrege de cineva din afara familiei: Guica, sora lui Moromete. Viata satului este recreata cu talent al amanuntului revelator si cu economie de mijloace, dar nu ea este scopul ultim al romanului, ci familia Morometilor. Copiii cei mari, care urasc pe mama vitrega, pun la cale o lovitura impotriva familiei. Achim pleaca la Bucuresti cu oile sub pretextul unui castig mai bun, dar in realitate pentru a nu se mai intoarce, ceilalti trebuind sa il urmeze dupa o bucata de vreme, luand cu ei si caii. Ilie Moromete nu stie de planul pus la cale de copii sai, de aceea este de acord cu plecarea lui Achim la Bucuresti cu oile, un timp reuseste sa nu vanda pamant, sa nu taie salcamul cerut de Tudor Balosu, sa amane pentru momente mai favorabile achitarea datoriei la banca si a foncierei. Inteligenta, ironia, umorul, stiinta de a povesti fac din personajul principal al operei un taran filozof. Deosebirea dintre Ilie Moromete si Ion al lui Rebreanu da nota de puternica originalitatea cartii lui Marin Preda. De altfel personajul traieste concomitent doua lumi. Cea reala compusa din familie, din prieteni, din de-ai lui Aristide sau Balosu, din perceptori care cer cu insistenta foncierea; cealalta lume, mult mai complexa, e lumea interioara in care eroul evolueaza nestingherit. Personajul descopera acolo unde unii nu observa nimic si ceilalti vad banalul farmecul. Drama lui Ilie Moromete anunta drama colectivitatii din care face parte si pune sub semnul intrebari structurile care au generat-o. Timpul interior se converteste in istorie, drum ireversibil. Ilie Moromete ilustreaza un tip de personalitate umana in lupta cu vitregiile istoriei in confruntare cu una din cele mai grave probleme care s-au pus cateodata statului : disparitia civilizatiei rurale traditionale. Pentru Ilie Moromete, evolutia evenimentelor din noul context social nu aduce nimic bun, desi dintr-un anume punct de vedere, o serie de probleme isi gasesc rezolvarea. Pentru schimbarile din viata satului pe "schimbarea vesnica a lumii" si crede ca schimbarile "o sa fie prin liberul consimtamant" . In trei dimensiuni esentiale e urmarita evolutia personajului : conflictul cu baietii fugiti, cu Catrina si relatia cu Niculaie si noile realitati. Incearca sa-i readuca acasa pe baieti, ceea ce va atrage ura Catrinei. Calatoria la Bucuresti se soldeaza cu esec, iar tatal, ca un veritabil "pater familias" crede ca marea pedeapsa poate fi aceasta , sa nu mai reverse asupra lor spiritul lui ocrotitor : "Bine, Paraschive, bine, Nila si Achime. Bine! Mi-am luat mana de pe voi. Mana mea asupra voastra nu mai exista." . Cu Catrina, lucrurile vor evolua spre neintelegeri grave. Ilie Moromete nu a trecut casa si pamantul care i se cuvenea pe numele ei, lasand-o sa traiasca ingrozita de gandul ca s-ar putea intoarce baietii si ar da-o afara din casa. Noii prieteni politici, Matei Dimir, Nae Cismaru, Giurgudel si altii suplinesc cu greu sentimentul ca "nu mai avea in spate o familie in care cuvintele si gesturile lui sa fie incarcate cu intelesuri". Niculae sesizeaza exact criza tatalui : "Credea ca el e in centrul universului si cum le aranjaza el asa de bine, toata lumea trebuie sa-l asculte.". Eroului nu-i mai merge "comedia uimirii totale", cu datoriile, "nu mai era de gluma". In confruntarea cu Niculae, "apostolul" unei noi vremi. Moromete apara o iluzie, dar se subliniaza consecventa morala, demnitatea lui: " Pana in clipa din urma omul e dator sa tina la rostul lui chit ca rostul asta cine stie ce s-o alege de el!" . Monologul interior dintr-o pagina de mare finete a analizei psihologice, din capitolul al III-lea, sugereaza drama sufleteasca

## Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari  
<http://referatenoi.ro>

---

a personajului, prapastia dintre el si o lume care ii conditioneaza neincetat felul de a fi, incearca sa-i impuna un alt cod esential decat cel pe care si l-a construit singur. Dupa acest moment ni se relateaza despre Moromete prin intermediul Ilincai, pentru ca in final un narator impersonal sa dea o aura de legenda si mit lumii in care este evocat personajul. Pe patul de moarte, Moromete gaseste puterea sa afirme cu mandrie: "Domnule, eu totdeauna am dus o viata independenta!"

In societatea socialista, familia este o unitate intemeiata pe o inalta constiinta, pe sentimente trainice si pe egalitatea si respectul reciproc al sotilor. Fiecare familie este un mic colectiv integrat in marele colectiv al oamenilor muncii din tara noastra. Nu poate fi conceputa viata si activitatea unei familii in afara vietii si activitatii intregii noastre societati. Intre familie si societatea noastra exista o deplina unitate de interese si de teluri mari. In lumina acestor caracteristici ale familiei socialiste, raspunderea parintilor pentru cresterea si educarea copiilor lor se proiecteaza mai pregnant.

"In aceasta lume plina de greutati, familia este cea care prin intelegere, incredere, respect si iubire reciproca reuseste sa le depasasca, ea fiind totodata unul dintre lucrurile de pe aceasta lume pentru care viata capata un sens; un lucru pentru care merita sa mori si sa traiesti in acelasi timp; un lucru minunat ce nu poate fi definit prin cuvinte; ceva plin de mister, ceva ce intruchipeaza binele, si de asemenea modul si locul in care copiii isi regasesc atat stapanirea de sine cat si increderea si respectul in propria persoana."